

באוצר החיים

פרשת נצבים-וילך

דברי אלקים חיי"ם מאוצרו הטוב של
כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק זצוקללה"ה

והמה בכתובים בגליונות היו"ל עולת שבת בשבתו
ע"י 'מכון דברי תורה'
מתוכם נאספו כמה אמרות טהורות
לתועלת התלמידים לשנן וללמוד בדרך קצרה

יו"ל ע"י

אוצר הספרים

דישיבת צאנז קלויזענבורג

ברוקלין ניו יארק

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

כל הזכויות שמורות

©

Copyright

ישיבת צאנז קלויזענבורג

1420 50th St.

Brooklyn N.Y. 11219

718.436.4209

להשיג הגליון בבתי מדרשינו די בכל אתר ואתר

פרשת נצבים-וילך

אין לנו עסק בנסתרות

צריך להשיגם בהתגלות מן השמים, ככתוב (תהלים כה, יד) סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם.

זה הענין שבגמרא שגור הלשון תא שמע, ובזהר הקדוש תא חזי. כי בנגלות התורה בשמיעה תליא מילתא, לשמוע מפי רבו, משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע וכו' (אבות א, א), ורבי אליעזר לא אמר דבר שלא שמע מפי רבו מעולם (יומא סו:).

אב בתורת הנסתר אין אפשרות לקבל מפי רבו, אלא אם כן זוכה שהקב"ה בעצמו פותח לפניו מעינות החכמה, ונעשה כמעין המתגבר, ובשביל זה צריך התגלות אלוקית. וזה ענין תא חזי, מעין נבואה, כמו (ישעיה א, א) חזון ישעיהו אשר חזה.

א"א להשיג קבלה בלימוד גרידא

לא כל הרוצה ליטול את השם יבא ויטול אלא צדיקים הדבקים בהשי"ת, אחרי שגופו נטהר ונתקדש בקדושה של מעלה, פותח לו הקב"ה את עיניו שיראה כמעין נבואה, בראיה והשגה דלעילא.

וע ידי הבטה בספרים לא ישיג מאומה, כדברי הרמב"ן בהקדמת ספרו על התורה: ואני הנני מביא בברית נאמנה והיא הנותנת עצה הוגנת לכל מסתכל בספר הזה לבל יסבור סברה ואל יחשוב מחשבות בדבר מכל הרמזים אשר אני כותב בסתרי התורה, כי אני מודיעו נאמנה שלא יושגו

הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.

בזמננו לא יתכן לכוון סודות התפלה

יפורש בהקדם מה שכתב המאור ושמש (בפרשתינו בפסוק כי לא נפלאות) וזל"ק: בזמננו זה לא יתכן לאדם לכוין כוונת התפילה המסורים בידינו בסידור האר"י ז"ל, הן מתוך הכתב, והן ללמד ולכוונם בעל פה.

וכן שמעתי מאדמו"ר הרב הקדוש האלקי רבן של כל בני הגולה רבינו אלימלך זצוק"ל, לבל יחשוב אדם מחשבות וחשבונות כוונת השמות, רק יקשר נגלו ונסתרו, שהוא נפשו ורוחו ונשמתו, באין סוף ב"ה וכו', ואדם אשר בתפלתו בבחינה זו, נעשים הכוונות והיחודים מאליהם על ידי תפלתו, עכלה"ק.

זאת כתב המאור ושמש בדורו דור דעה, דור של קדושי עליון. והוא הגבר עליו העיד זקה"ק מצאנו זי"ע שיכול לחיות בלי אכילה, כי היה מן הנשמות שנסתלקו מאדם הראשון קודם שחטא (וכן הרה"ק הרבי ר' מאיר'ל בעל אור לשמים זי"ע).

השגת קבלה רק ע"י התגלות אלוקית

אמרתי להסביר הדברים, על פי דרך הבעש"ט, דסודות התורה לא יתכן ללמד, אלא

אין לחקור רק במה שנוגע למעשה

בכ"ז זה גם מה שאמרו (סנהדרין צז:) תיפח עצמן של מחשבי קיצין, שאין להתבונן הרבה בזה, כיון שאין נפקותא מכך למעשה.

דאף בדיני התורה שאין נוהגים בזמן הזה נמצא בגמרא (סנהדרין נא: זבחים מה. ובתוס' שם) שתמהו: הלכתא למשיחא, דלכשיבואו אהרן ובניו ומשה עמהם הם ידעו ויורו כדת מה לעשות, ומה לנו לקבוע הלכה בזה לעת כזאת, דכשאין הדבר נוגע למעשה אין סייעתא דשמיא.

והוא הדין נמי לגבי חשבונות הקץ, שאין זה נוגע לו, בשמים ממעל כבר מכינים בטוב כל הפרטים לביאת המשיח, והוא רק חפץ לדעת לשם ידיעה בעלמא. ומכיון שאין בזה סייעתא דשמיא לכיון אל האמת, יבא לידי טעות, מה שיגרום לו ליפול מטה מטה. זה אמת ויציב.

ביאור הכתוב

זה שאמר הכתוב הנסתר לה' אלקינו ואין לנו עסק בהם עד שנשיג מפי אליהו או מסוד ה' ליראיו, והנגלת לנו ולבנינו עד עולם אף בזמן שאבדה כל חזון.

ומפרש טעמא: לעשות את כל דברי התורה הזאת, שהרי חובה עלינו לעשות ולקיים, ואם יהא יושב ומצפה עד שיבא מלאך מן השמים ללמד אותנו הלכות תפילין, נמצא יושב בטל מקיום המצוה, ולכן בהכרח הנגלות לנו ולבנינו להתייגע בדבר הלכה עד כמה שיידינו מגעת.

בשיעור חורש"י נצבים וילך תשכ"ז

דבר ולא יודעו כלל בשום שכל ובינה, זולתי מפי מקובל חכם לאוזן מקובל מבין, והסברא בהן אולת מחשבת מועלת רבת הנזקין מונעת התועלת וכו'.

בעוה"ר נפרץ הדבר עד שיש הלומדים חכמה זו לשם ידיעה, כמו בספרי מדעים להבדיל, ואף מעתיקים את הדברים בשפת עם זה, ירחם ה'.

לז חכמו ישכילו זאת שבעל מוח גופני אינו יכול להשיג דברים שלמעלה מהגוף, והוא רק מגשם את הדברים.

לימוד נגלה שייך בכל דור ודור

הנגלות לנו ולבנינו, שצוינו לעסוק בדברי תורה למען נדע את המעשה אשר נעשה. בזה (רש"י דברים יז, ט) אין לך אלא שופט שבימך, שהממונה כשופט ומורה הוראות בישראל ה' בעוזרו לחונן אותו דיעה לדעת מה יעשה ישראל.

הגם שאף הנגלה מקושר בנסתר, מכל מקום כדי שלא תפוג תורה מישראל אם לא ידעו דיני התורה כיצד להתפלל ולקיים המצוות, לפיכך ה' יגיה חשכו לכיון כהלכה, וכשם שפוסקים בבית דין של מטה כך פוסקים בבית דין של מעלה.

וזוה דוקא בנגלות התורה בדברים הנוגעים להלכה ולמעשה, מה שאין כן בחלק הנסתר שלא נוגע לידיעת ההלכה, רק שרוצה לדעת מהנעשה בעולם האצילות, צריך שיהא ראוי לכך להביאו במראות אלקים.

מתנאי העבודה - לקיים כל הכתוב בשו"ע

לא לבקש גדולות, רק ללמוד!

בזה פירש המאור ושמר לא מעבר לים היא, כי התורה נקראת ים החכמה וים התלמוד, ואמר לא תמצא דרכי השם מעבר לים, פירוש האנשים העוברים ומוותרים על התורה, ומורין היתר לעצמם לעבור זמן התפילה, וכדומה.

לאמר מי יעבור לנו אל עבר הים, פירוש שתאמר שאתה נכסף ומתאוה לעבור אליו ולהתדבק במי שעובר על ים התורה, ויקחה שילמוד אותנו ענינו, לא תעשה כן (דאסור לך לעבור אף על גדר קטן מדברי סופרים).

רק כי קרוב אליך הדבר מאד בפיך דייקא, שהעיקר היא עסק התורה בפה, לא לבקש גדולות שידמה לעסוק במעשה דברים בטלים ולהדבק במחשבתו בדברים העליונים, רק בפיך תלמוד, ובלבבך לעשותו גם כן כנ"ל, עכ"ל.

הנסתרות לה' אלקינו

על דרך זה יפורש גם מקרא שלפנינו, הנסתרות לה' אלקינו הכוונות ברזין עמיקין וטמירין תשאיר עבור היודע נסתרות ית"ש, הבורא ומנהיג את עולמו ויודע איך להעמיד העולמות על סדרם ומתכונתם, ועל ידי תפלתך בדבקות יהיו נעשים הכוונות והיחודים מאלהים.

והנגלות לנו וגוי' לעשות את כל דברי התורה הזאת, אם רוח המושל יעלה עליך שעל פי סוד יש לך ענין לעבור על איזה מצוה, חס מלהזכיר, חובתך לשמור ולעשות את כל דברי התורה מהחל ועד כלה, ולא לזלזל אף בתג וקוץ קטן של דברי חז"ל.

בשיעור חורש"י נצבים וילך תשכ"ז

הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.

הראשון לקיים ההלכות הפסוקות

יפורש בהקדם מה שכתב המאור ושמר (בפרשתינו בפסוק כי לא נפלאה) זול"ק: מתנאי העבודה התמימה לבל יפסיע האדם אפילו כחוט השערה לעבור על אזהרות התורה ואזהרות חז"ל ובעלי האסופות האחרונים, אשר דבריהם מלאו פני תבל בשלחן אשר ערכו, וכל הפורש מדבריהם כפורש מחיו.

והאנשים אשר יעשה להם כהיתר לוותר על דברי הפוסקים, בחשבם כי באם לא יתפללו בזמנם, תפילתם יותר מעולה וכדומה, עבודתם אך שוא והבל וכו', עכ"ל עיי"ש.

אין לנו אלא דברי השו"ע

זה כלל גדול שכל מה שאדם עושה צריך להיות על פי התורה, ואסור לזוז בכקוצו של יו"ד מן הלכה הפסוקה. וכמה כרוכים בזה אבנה"ק זי"ע, כגון זקה"ק מוהרצ"א זי"ע (הוספות לועשה טוב אות פא), ודו"ז הגה"ק משינאווא זי"ע שצווח ככרוכי' נגד זה, ואמר בדרך צחות דאם חסידים ואנשי מעשה אין חייבים לכלכל מעשיהם על פי ההלכה נמצא שהשו"ע נכתב ונעשה עבור הגויים.

אמנם היה לפעמים יוצא מן הכלל, אצל קדושי עליון ששמעו מן השמים, ועשו על פי הוראת שעה ובדרך למיגדר מילתא, אבל בדרך כלל אין לנו אלא דברי השולחן ערוך ללמוד ולדעת כדת מה לעשות, ומינה אל תזוע.

אמונה בחלק הפוד שבתורה הק'

לפי פשוטו אין בו די באר, רק בדרך נסתר יש לזה הסבר המתקבל על הדעת, כשרואים בסידור [בכתבי האריז"ל] אפשר להציץ מן החרכים ולהבין משהו.

ולצמד על הכלל כולו יצאו, שכל דברי תורת הנגלה יש בהם רזין דרזין. וכתב הרמ"ע מפאנו (יונת אלם ק) מצאנו בגמרא פעמים רבות דרב כהנא ורב אשי מקשו ליה ושתיק רב, דבכולהו דוכתי טעמא רבא ומסתברא הוה ליה לרב בסתרי תורה למימרא דלא כוותיהו, ואף על גב דשתיק להו בקהל עם משום (חגיגה יג) כבשים ללבושך, אפשר דהדר פריק להו בלחישא, ואיכא מנייהו דהלכתא כוותיה וכו' עיי"ש.

בכל מעשי צדיקים יש כוונות ממירים

מעין זה היה מעשה בזקה"ק בעל ישמח משה זי"ע פעם כשהיה עומד ודורש, ואחד מהנוכחים הקשה על דבריו (כפי שהיה המנהג במדינת הגר שהשומעים שואלים ומתווכחים באמצע הדרשה), שתק זקה"ק ולא ענהו, ועמד כמה רגעים בשתיקה, עד שקפץ ועלה תלמידו הרה"ק רבי צבי מליסקא זצ"ל והשיב על דבריו להעמיד דברי רבו, ואז המשיך זקה"ק בדרשתו.

אחר הדרשה אמר לו זקה"ק יישר כח, והוסיף ואמר גם אני ידעתי להשיב כמוך, אלא שכל הדברים שאני אומר בנגלות התורה יש להם יסוד גם בנסתר, והקושיא ששאל הלה יש לה מקום על פי נסתר, אבל התשובה שהשבת נכונה היא על פי נגלה, אך לא בדרך נסתר, ולפי שאני אומר דבר בנגלה שאינו מוצדק גם על פי קבלה, לכן לא השבתי לו, ואתה שהשבת יישר כחך. כך סיפר הרה"ק מליסקא בפני זקה"ק מצאנו זי"ע.

הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת.

כל התורה מלאה סודות ורזין

מודעת זאת בארץ שכל דברי התורה הזאת טמונים בהם ענינים נסתרים ונעלמים. וכבר אמר החתם סופר זי"ע בלשון מליצה: מי שבנגלה (כלומר בריש גלי) הוא כופר בנסתר, ליהוי ידוע שבנסתר (כלומר בנסתריו ובמחשבת לבו) הוא כופר בנגלה.

זה בלא זה אי אפשר, כמו שרואים בחז"ל הרבה מאמרים שאין להם מובן על פי פשטות, ובפרט מאמרי הזוהר הקדוש שהלומד בהם בלי ידיעה בחכמת הנסתר הרי זה ממשש כעור באפלה. אף פסוק חומש אי אפשר להבין לאשורה ללא תורת הנסתר, ולמשל (בראשית לו, כב, ועין סנהדרין יט): ואחות לוטן תמנע.

המתבונן יראה כמה עיקרי הלכות שלא נאמרו אלא ברמיזא, כגון ל"ט מלאכות של שבת אין להם מקור אלא על פי דרשת סמוכין שנשמכה שבת למלאכת המושכן. לעומת זה פרשה שלימה בתורה נתיחדה על תולדותיהם של אלופי אדום, ואין לזה הבנה אלא על פי נסתר, שפרשה זו מלאה וגדושה בסודות עליונים, ורבי רבבות עולמות תלויים בה.

כמה ענינים מובנים רק ע"פ סוד

וכן ענין יום טוב שני שנוהג דוקא בחוץ לארץ, ואף דבקיאינן בקביעותא דירחא, ואין מקדשים על פי הראיה אלא סומכים והולכים על קביעותו של הלל. והטעם שנאמר בש"ס (ביצה ד)

אף אברהם אבינו אמר (בראשית יח, ו) לושי ועשי עגות שפסח היה (ר"ה יא תוד"ה אלא), ובלוט כתיב (שם יט, ג וברש"י) ומצות אפה ואכלו, כל זאת קודם יציאת מצרים.

כי על דברי התורה ומצוותיה נאמר (משלי כה, יא, הקדמת מורה נבוכים) תפוחי זהב במושכיות כסף, דבר דבור על אפניו. תפוחי זהב הם עיקרם של דברים בעיניים נסתרים ונשגבים, והם נעלמים בתוך כיסוי ולבוש של מצוות מעשיות, כגון סיפורי פרעה ויציאת מצרים בגשמיות, ואשר בכוחו הנפלא של נותן התורה ית"ש גם זה יפה ונחמד כמושכיות כסף. וסודן של מצוות, תפוחי זהב, היה שייך אף קודם שזה נתלבש בפועל ובמעשה.

קיום התורה – ע"י אמונה בסתריה

מי שאינו מאמין בזה רק מקבל דברי התורה כפשוטם בלבד, מהשפה ולחוץ, סופו לבא לידי כפירה ואפקורסות. כי גם בפשטיות התורה יש הרבה דברים שאינם מתיישבים על דעתו הנבערה, ומתוך כך יוצא ופוקר.

גם נצחיות התורה לדור דור תלויה באמונה שבנסתרות התורה, כי בטעם הנגלה שנאמר לאסור הדבר אפשר למצוא שנתבטלה הסיבה, אבל טעמים הנסתרים והנעלמים שרירים וקיימים לעד ולנצח.

זה שאמר הכתוב הנסתרות לה' אלקינו אלקים הבין דרכה גבוה מעל גבוה, ידיעה זו זקוקה לנו כאשר והנגלות לנו ולבנינו עד עולם, עלינו לדעת שבתוכם גנוזים נסתרות עד אין חקר, וממילא אף כשטעם הנגלה בטל לפי דעתנו עדיין יש טעמים רבים הנוהגים עד עולם, לעשות את כל דברי התורה הזאת.

בשיעור חורש"י נצבים וילך תשכ"ז

כשהייתי אצל דו"ז הגה"ק רבי שלום אליעזר זי"ע בראצפערט בחג הסוכות האחרון, שאלתי אותו כמה דברים בעיניי התנהגותו, (כגון על מה שסיים אז בנוסח הברכה שאותך לבדך ביראה נעבוד, שלא כמנהג צאנו שאמרו נוסח זה רק בימים הנוראים ובשלש רגלים סיימו המחזיר שכינתו לציון. וכן על מה שהניח תפילין דר"ת בשעת חזרת הש"ץ), ועל כולם השיב תחלה טעם פשוט, ואחר כך גילה סוד נסתרו בעיניים פנימיים.

רואים מזה גם בדרכי הצדיקים, שמלבד הטעם שאמרו בדברים השונים לכל נפש, היה להם גם בפנימיות סודות נוראים, מסוד ה' ליראיו.

גם טעמים פשטיים שכתב הרמב"ם במורה נבוכים על מצוות התורה, יש בהם סודות נעלמים, כי הלומד הדברים לפי פשוטם יראה את התורה כספר רפואות ועצות ח"ו, אבל יש בהם עניינים נסתרים, אלא שכתב את הדברים באופן שיהיו מובנים לאנשי ההמון חסרי הדעת.

תפוחי זהב כמושכיות כסף

בזה מובן מה שמלאכי השרת בקשו שהתורה תינתן להם ואמרו תנה הודך על השמים (שבת פח), והוא פלאי הכיצד יתכן קיום מצוות התורה בשמים ממעל, וכי שייך שם לאפות מצות בתנור, להעמיד סוכה מעצים וסכך, לקיים מצות פריה ורביה, וכיוצ"ב.

אין זאת אלא שכל מצוות התורה שורשם בגבחי מרומים, דהתורה נבראה קודם שנברא העולם (פסחים טז), ובה רשום על דבר אמת מצות סוכה בטרם ישבו בני ישראל בענני הכבוד, ומצות מצה לפני שירדו מצרימה.

שנאת הגויים אותנו - לטובתנו ולקיומנו הנצחי

שנאת הגויים מחזיר נדחים

בכף זאת רואים בעליל יד ה' אשר חשב מחשבות לבלתי ידח ממנו נדח. כשנוכח לראות שאפילו אם אוכל דבר אחר ביום הכפורים ל"ע, אינו נושא חן בעיני הגויים, אז כבר יצום ביום כפור ויאכל מאכלים כשרים בכל ימות השנה.

אם הגוי לא מקבל אותנו, ואינו מוצא מנוח לכף רגלו לא אצל הרוסים ולא אצל הצרפתים, אז באין מנוס ילך וישוב אל ארצו להיות בין היהודים.

חסד ה' שרוצים להשמיד בלי תנאי

כן כתב זקה"ק ב"שמוח משה (פרשת במדבר), בביאור מאמר רז"ל (סנהדרין צז): שקודם ביאת המשיח הקדוש ברוך הוא מעמיד להן מלך שגזרותיו קשות כהמן, וישראל עושין תשובה ומחזירין למוטב.

זל"ק: הכוונה דיעמיד מלך כהמן, דהיינו דיגזור להשמיד וכו', כמו המן שגזר כן בלי שום תנאי כגון אם ישתמדו ויצאו מן הדת יתקיימו, דהוא לא גזר כן רק להשמיד וגו', ולא יועיל אף אם ירצו לקבל דת אומות עליהם ולעבוד עבודה זרה כמותם וכו' (ומכך נתעוררו לצום ולזעוק אל ה' בצר להם), ואם יגזור המלך כנ"ל על כרחך ישיבו אל ה', כי אין להם נס והמלטה אחרת וכל אשר לאדם יתן בעד נפשו, וכשישיבו יגאלו, עכלה"ק.

דבריו דברי נבואה על דורינו זה, כשיראו שכלום לא עזר להם, לא קומוניזם, ולא שאר האידילוגיות של הגויים למיניהם, ואין להם נס והמלטה אחרת, ישוב אל ה' וירחמנו.

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלקיך שמה.

שנאת הגויים - כדי שיהא עם לבדד

ישכון

מתוך השנאה כבושה של כל העמים לנגדנו, יש לראות שגם בעבודתנו לא עזבנו אלקינו, כי מאת ה' היתה זאת לתועלתנו כדי שיקויים דבר האמור, הן עם לבדד ישכון ובגויים לא יתחשב, ולטובתנו נתקיים בנו (דברים כח, סה) ובגוים ההם לא תרגיע, לברכה ולא לקללה.

יושב לו יהודי בעיר נדחת באמריקא, והוא משתדל להתכחש למורשת אבותיו ולהתערב בגויים, אבל הגויים מתנפלים עליו בצעקות בוז וקלון: יהודי צא מאתנו! לשוא הוא מתווכח אתם: הלא ככל הגויים אני, כמוני כמוכם! אבל הם דוחים אותו בשתי ידיים, ומכריזים עליו שהוא יהודי.

כך גם בהתגברות האנטישמיות במדינת פולין, מעט מזער יהודים נשארו שם, חלקם הגדול נשאו נשים נכריות והלכו עמהן לבית תיפלתם, ואף אותם מבקשים לעקור.

נס גלוי הוא זה שמדינת רוסיה גילתה את פרצופה העכור בשנאתה האכזרי, אלמלי היו מושיטים סיוע ועזרה, מי יודע אם עדיין היה נשאר יהודי עוסק בתורה ועובד ה'.

על זה אמר הנביא (הושע ב, א) והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני א-ל חי, מנגד למה שהוא אומר: "לא עמי", אומרים לו: "מזרע היהודים אתה".

וקללה בחדא מחתא מחתינהו, כי הקללה שנאמרה בתוכחה ובגויים ההם לא תרגיע היא למעשה ברכה.

ומפרש ואזיל: והשבות אל לבבך בכל הגוים אשר הדיחך ה' אלקיך שמה, אחרי שכבר תהיה בכל הגוים הם עוד ידיחו אותך, וירחקוך מעליהם במכה בחרפה וכלימה, ואז בראותך שלא השגת שום תועלת מהתקרבותך אליהם, תשוב אל לבבך לומר אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה, ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקולו ככל אשר אנכי מצוך היום וגו'.

ומסיים הכתוב בכל לבבך ובכל נפשך, היינו על דרך תחלתו באונס וסופו ברצון. אמנם מעיקרא דמילתא תשוב אל המקור בדלית ברירה, כהדא (מנחות נג.) למה נמשלו ישראל לזית, לומר לך מה זית אינו מוציא שמנו אלא על ידי כתיתה אף ישראל אין חוזרין למוטב אלא על ידי יסורין, אבל בסוף תשוב מאהבה בכל לבבך ובכל נפשך.

בשיעור חורש"י נצבים וילך תשכ"ז

כי מתנה גדולה היא לנו מה שעשו שונא ליעקב, וכמוהם כל רשעי עולם שונאים את החרדים לדבר ה'. כמו שאמר פעם זקה"ק מצאנו זי"ע: בכל מקום בעולם שיש שם איזה רשע, ואפילו שהוא לא מכיר אותי ולא יודע ממני, הוא שונא אותי.

מראשית כזאת הודענו, יעקב ועשו האמורים בפרשה עוד בטרם יצאו מבטן אמם (בראשית כה, כב) ויתרוצצו הבנים בקרבה במחלוקת ומריבה. ואחרי כן יצא אחיו וידו אוחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב (שם כ), מעשה אבות סימן לבנים שהוא רודף אחריו ומשתדל לאחוז בשיפולי רגליו, אבל הוא דורס ובועט בו ואינו רוצה לקבלו, כי עשו שונא הוא ליעקב בשנאת עולם.

בזכות זה אנו קיימים ועומדים כעם ה' עד היום הזה, ועד לביאת משיח צדקנו.

תחלת התשובה באונס וסופו ברצון

זה שאמר הכתוב והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך, ברכה

התוכן:

אין לנו עסק בנסתרות

בזמננו לא יתכן לכוון סודות התפלה / השגת קבלה רק ע"י התגלות אלוקית / א"א להשיג קבלה בלימוד גרידא / לימוד נגלה שייך בכל דור ודור / אין לחקור רק במה שנוגע למעשה / ביאור הכתוב

מתנאי העבודה - לקיים כל הכתוב בשו"ע

הראשון לקיים ההלכות הפסוקות / אין לנו אלא דברי השו"ע / לא לבקש גדולות, רק ללמוד! / הנסתרות לה' אלקינו

אמונה בחלק הסוד שבתורה הק'

כל התורה מלאה סודות ורזין / כמה ענינים מובנים רק ע"פ סוד / בכל מעשי צדיקים יש כוונות טמירים / תפוחי זהב במשכיות כסף / קיום התורה - ע"י אמונה בסתריה

שנאת הגויים אותנו - לטובתנו ולקיומנו הנצחי

שנאת הגויים - כדי שיהא עם לבדד ישכון / שנאת הגויים מחזיר נדחים / חסד ה' שרוצים להשמיד בלי תנאי / תחלת התשובה באונס וסופו ברצון

